

Tampereen yliopisto
Musiikintutkimus
Yhteiskunta- ja kulttuuritieteiden yksikkö
Kalevantie 4, yliopiston päärakennus, E-siipi
www.uta.fi/laitokset/mustut/

Tervetuloa opiskelemaan etnomusikologiaa!

Musiikintutkimuksen infotilaisuus pidetään
keskiviikkona 31.8.2011 klo 13.15
luentosalissa E021 (päätalon E-siipi).

Tämä moniste sisältää yleistä tietoa etnomusikologian opiskelusta. Moniste on tarkoitettu ensisijaisesti ensimmäisen ja toisen vuoden opiskelijoille, mutta se sisältää myös ohjeita esimerkiksi pro gradun tekemiseen, mistä on hyötyä vanhemmille opiskelijoille. Kaikkia opiskeluun liittyviä asioita ei kuitenkaan ole mahdollista käsitellä perusteellisesti, joten lisätietoa saat esimerkiksi henkilökunnalta, tuutoreilta sekä yliopiston, yksikön ja oppiaineen kotisivuilta.

Opas on laadittu sen vuoksi, että yliopisto-opiskelun luonne poikkeaa esimerkiksi lukio-opinnoista melkoisesti. Jokaisella on edessään oman opintosuunnitelman (HOPS) laadinta: opiskelun ajoittamisesta ja tavoitteista tulee päättää itsenäisesti. Valinnanvapaus on todella suuri, sillä Tampereen yliopistossa on vapaa sivuaineoikeus ja monissa muissakin Suomen yliopistoissa on mahdollista opiskella JOO-sopimuksen ansiosta. Lisäksi erilaiset opiskelijavaihto-ohjelmat tarjoavat erinomaisia mahdollisuuksia opiskella ulkomailla. Kaikesta tästä tarjonnasta sinun täytyisi rakentaa itsellesi mielekäs kokonaisuus.

Oppiaine ja tutkinnot

Tampereen yliopiston musiikintutkimuksen pääoppiaine on etnomusikologia, jossa on mahdollista suorittaa humanististen tieteiden kandidaatin tutkinto (HuK, alempi korkeakoulututkinto) ja filosofian maisterin tutkinto (FM, ylempi korkeakoulututkinto). Lisäksi on mahdollista suorittaa perusopintokokonaisuus musiikkitieteessä ja yleisessä etnologiassa. Tiedot tutkinnon kokonaisuudesta löydät osoitteesta: <http://www.uta.fi/laitokset/mustut/tutkintorakenne.pdf>

Tampereen yliopiston musiikintutkimus jakautuu opetusyksikköön ja arkistoyksikköön. Oppiaineen yhteydessä toimii omana kokonaisuutenaan Kansanperinteen arkisto, johon on tallennettu äänitteitä, valokuvia, käsikirjoituksia, äänilevyjä ja soittimia. Perinnearkiston kokoaminen aloitettiin 1960-luvulla. Nykyisin se on merkittävin kansanomaisen musiikin arkisto Suomessa.

Mitä etnomusikologi tekee työkseen?

Kysymykset opiskelun jälkeisestä työllistymisestä ovat nykypäivänä keskeisiä. Ehkä tärkeintä on muistaa, että työllistyminen ei ole kiinni niinkään suoritetusta tutkinnosta vaan siitä, kuinka aktiivinen olet ollut opiskeluaikana ja millaisia tietoja ja taitoja olet hankkinut.

Työllistymistäsi voit pohjustaa esimerkiksi seuraavilla tavoilla:

- Keskeinen pääoma, jonka saat etnomusikologian opinnoista, on *monipuolinen yleistieto musiikin eri lajeista*. Panosta tähän laaja-alaisuuteen: luentojen ja tenttikirjojen ohella kuuntele musiikkia mahdollisimman paljon ja seuraa mitä musiikin eri alueilla tapahtuu. Esimerkiksi Metson musiikkiosastolla on tarjolla kuunteluaineistoa monipuolisesti. Kannattaa myös muistaa, että oma musisointi tukee tärkeällä tavalla eri musiikinlajeihin tutustumista. Kokeile siis rohkeasti itsellesi vieraampia musiikkityylejä ja -lajeja. Tällä tavoin teoria siirtyy käytäntöön.
- Laadi aineyhdistelmä, joka sisältää ainakin yhden ”käytännöllisemmän” sivuaineen tai opintokokonaisuuden (esim. museologia, hallintotieteet, tiedotusoppi, informaatiotutkimus, mediakulttuuri, mediakasvatus, hypermedia). Tietoa sivuaineista saat yliopiston ja sen eri yksiköiden kotisivuilta.
- Opiskele yksi harvinaisempi kieli (esim. venäjä, ranska, espanja) vaikkapa opiskelijavaihdon yhteydessä. Samalla kartutat monesti kysyttyä kulttuuri- ja maantuntemusta.
- Ole aktiivinen: toimi järjestöissä, yhdistyksissä jne. tai ryhdy vaikkapa freelance-kirjoittajaksi.
- Älä arastele hakea sellaisia töitä, jotka ensituntumalta vaikuttavat vaativilta.
- Usko omiin kykyihisi: ryhdy laatimaan CV:tä (ansioluettelo) mahdollisimman pian.
- Mieti, voisitko löytää sellaisen graduaiheen, joka olisi portti työelämään, esimerkiksi yhteistyössä jonkin yhdistyksen tai järjestön kanssa.

Etnomusikologiasta valmistuneista suuri osa on erilaisissa tiedotus- ja toimittajatehtävissä (radioissa, televisiossa, lehdissä, järjestöissä, yhteisöissä), kirjastoalalla tai tutkijoina. Myös opetustehtävät ovat mahdollisia, mutta niissä vaaditaan usein muodollinen opettajan pätevyys, joka sinun täytyy hankkia erikseen.

Etnomusikologiasta valmistuneet ovat tuoneet esille, että ”kentällä” on ollut kysyntää esimerkiksi musiikkitoimittajista maakuntalehdissä ja musiikkikirjaston hoitajista. Myös työskentely esimerkiksi maahanmuuttajien parissa, kehitysyhteistyössä tai sosiaalisektorilla on mahdollinen tulevaisuuden alue.

Opiskelun periaatteista

Etnomusikologian opiskelun periaatteet ovat samat kuin yliopisto-opiskelun kokonaisuudessaan. Keskeistä on, että tunnet oikeutesi ja velvollisuutesi.

Tullessasi opiskelemaan astut tiedeyhteisön jäseneksi. Tiedeyhteisöä voi kuvata tiedon työpajaksi. Tiedeyhteisön tehtävä on etsiä ja ratkaista ongelmia – tuottaa uutta tietoa.

Yliopisto ei ole koulu; kaikki mitä opiskelet, opiskelet itseäsi varten – et ”opettajaa” varten! Keskeistä on, että kaikilla tiedeyhteisön jäsenillä, myös opiskelijoilla, on vastuu yliopiston toiminnasta ja sen kehittamisestä. Opiskelun kannalta tämä merkitsee uteliasta, avointa mieltä ja oma-aloitteisuutta: kysymistä, tiedon etsimistä ja arvioimista. Oikeita vastauksia on vähemmän tarjolla, mutta juuri se on avain omaan kasvuun ja kriittisen ajattelun kehitykseen.

Mitä tämä sitten merkitsee konkreettisesti opiskelun kannalta? Tärkeintä on oppia toimimaan tiedon kanssa. Unohtaa siis sokea pänttäys, ulkoa opettelu ja auktoriteettien apinointi. Tämä tarkoittaa sitä, että sinun on hyvä kiinnittää huomiota siihen, miten opit ja miten opiskelet. Esimerkiksi joudut varmasti pohtimaan, millä tavoin voit omaksua viiden vieraskielisen kirjan sisältämän tietomäärän, koska niiden opetteleminen ulkoa on mahdotonta. Kannattaakin hakea tietoa erilaisista luku- ja muistiinpanotekniikoista ja keskustella opettajien kanssa siitä, millaista tietoa sinun on tarkoitus kussakin vaiheessa omaksua. Tieteenalan ajatustapojen hahmottaminen vaatii välillä ankaraakin työtä, mutta tämän työn palkinto tulee kyllä aikanaan.

Sinulla on oikeus saada laadukasta ja mielekästä opetusta. Opettajien tehtävä on auttaa sinua oppimisessa ja ymmärtämisessä, ei asettaa ansoja ja esteitä. Pohdi omaa oppimistasi ja etenemistäsi, keskustele siitä opettajien kanssa, anna heille palautetta ja kerro toiveistasi. Kaikkia toiveita ei ehkä ole mahdollista toteuttaa, ja toisaalta aivan alkuvaiheessa voi olla vaikea ymmärtää, miksi juuri tiettyjä asioita opiskellaan ja toisia ei. Usein ensimmäisenä vuonna kuluu myös aikaa siihen, että opiskelet sitä ”kieltä”, jota yliopistossa käytetään. Vastaasi tulee esimerkiksi paljon vieraita termejä. Ole siis kärsivällinen ja kysy aina, jos et ymmärrä jotain.

Lopuksi: tämä kaikki vie aikaa: ajattelu muuttuu vähitellen opiskeluvuosien aikana, kaiken ei tarvitse avautua kerralla.

HOPS

HOPS eli henkilökohtainen opintosuunnitelma on keino suunnitella omia opintoja. Se auttaa hahmottamaan tutkinnon kokonaisuuden ja helpottaa opintojen ajoittamista. Käytännössä kyseessä on siis suunnitelma siitä, mitä opintoja aikoo tutkintoa varten suorittaa ja millaisessa aikataulussa. HOPS ei ole millään tapaa sitova, vaan sitä saa muuttaa aina tarvittaessa, tärkeintä on opintojen suunnitelmallisuus. Jokainen opiskelija laatii HOPSin omien tavoitteidensa mukaisesti, mutta laitoksen henkilökunnalta voi ja kannattaa kysyä neuvoja. Ensimmäisen vuoden opiskelijat kutsutaan HOPS-keskusteluun lehtorin ja assistentin kanssa toisen opetusperiodin aikana, toisen vuoden opiskelijat kolmannen opetusperiodin aikana.

Muita yleisiä neuvoja

Kun laadit lukujärjestystä, huomaa, että jotkut kurssit järjestetään periodeittain, toiset taas kestävät koko lukukauden tai -vuoden. Tästä voi syntyä päällekkäisyyksiä ja

viikkotyömäärä voi olla ajoittain varsin suuri. Jätä lukujärjestykseesi myös tilaa itsenäiselle opiskelulle (kirjatentit, esseet yms.).

Suurita opinnot suositellussa järjestyksessä, niin saat niistä eniten irti. Opintosuunnitelmassa ja kurssikuvauksissa on yleensä ilmoitettu, millaisia ennakkotietoja tai aiempia opintosuorituksia osallistujilla oletetaan olevan tai missä vaiheessa opintoja kyseinen kurssi kannattaa suorittaa.

Suurita pakolliset kieliopinnot mahdollisimman pian. Ne jäävät kokemusten mukaan helposti roikkumaan ja aiheuttavat opintojen loppuvaiheessa hankaluuksia.

Töiden tekeminen opintojen ohessa on varsin yleistä. Kannattaa kuitenkin tarkkaan harkita, kuinka paljon ja missä vaiheessa töitä kannattaa ottaa, koska seurauksena voi olla se, että opinnot jäävät roikkumaan. Erityisesti alkuvaiheen opintoja on hankala paikata vuosien jälkeen.

Yleisiä ohjeita opiskelukäytännöistä

Kursseille ilmoittaudutaan sähköisesti NettiOpsun kautta (www.uta.fi/nettiopsu). Ilmoittautuminen päättyy yleensä viikkoa ennen kurssin alkua, joissain tapauksissa jo aiemmin. Vapaita paikkoja voi kuitenkin kysyä opettajalta kurssin alkuun asti, jos et ole muistanut ilmoittautua.

Kursseilla on oltava paikalla ensimmäisellä kerralla! Ensimmäisellä kerralla selvitetään kurssin opiskelukäytännöt, ohjelma ja muita tietoja, joita ilman et pysty kurssia suorittamaan. Ensimmäisen kerran jälkeen kursseille ei enää oteta uusia opiskelijoita.

Luennot

Luennot ovat edelleen yleisin lähiopetusmuoto varsinkin perusopintovaiheessa, vaikka muita opetusmuotoja käytetään yhä enemmän niiden rinnalla. Luentojen periaatteena on se, että luennoitsija valmistaa tietystä aiheesta jäsennellyn luentosarjan ja esittää tämän opiskelijoille sovittuina luentoaikoina. Yliopistoissa on yleensä käytössä "akateeminen vartti": luennot joiden kellonajaksi on ilmoitettu esimerkiksi "9–11" alkavat 9.15 ja päättyvät 10.45.

Tärkeää on, että käyt luennoilla *säännöllisesti*, koska jokainen niistä on olennainen osa kokonaisuutta. Luennoitsijat myös kontrolloivat läsnäoloa eri tavoin. Tule siis ajoissa ja ole loppuun asti. Tämä sen vuoksi, että jatkuva sisään ja ulos kulkeminen häiritsee sekä luennoitsijaa että muita opiskelijoita. *Suljethan myös kännykkäsi.*

Luento on parhaimmillaan luontevaa dialogia luennoitsijan ja opiskelijoiden kesken. Toki painotus vaihtelee tilanteen mukaan: välillä luennoitsijalla on päärooli, välillä hän voi olla taustalla ja innostaa keskusteluun. Pyri selvittämään epäselviksi jääneet asiat, tyhmiä kysymyksiä ei ole olemassakaan.

Luentoja ei ole mahdollista kirjoittaa muistiin sanasta sanaan, joten pyri löytämään olennaisin käsiteltävästä asiasta ja tiivistä se muistiinpanoihisi. Kirjoittamisen ei pidä antaa häiritä luennon seuraamista. *Luentomuistiinpanoja* voi täydentää myöhemmin

oheiskirjallisuuteen tutustumalla. Luentomuistiinpanojen tekemisessä on jokaisella oma tekniikkansa, joka hioutuu ajan myötä.

Hyvä luennoitsija käy alussa läpi luentosarjansa rakenteen ja jakaa mahdollisesti *luentorungon* opiskelijoille. Tämä on apuna luentokokonaisuuden hahmottamisessa ja muistiinpanojen tekemisessä. Kurssin aikana voidaan jakaa myös luentokohtaisia aihetiivistelmiä.

Luentosarjan lopussa järjestetään yleensä *kertauskuulustelu*, jossa kysytään joistakin luentoihin liittyvistä asioista. Kuulustelun yhteydessä tentitään myös mahdollinen kurssiin liittyvä kirjallisuus. Kuulusteluajankohtaa sovittaessa ilmoitetaan yleensä myös uusintamahdollisuudesta. Kertauskuulustelun voi yrittää uusia yhden kerran. Uusintakuulustelu voidaan järjestää esim. yleisenä tenttipäivänä.

Kertauskuulustelun vaihtoehtona voidaan käyttää mm. *luentopäiväkirjaa* tai *esseeitä*, jotka palautetaan kurssilla sovittuun päivään mennessä.

Luentopäiväkirja

- luentomuistiinpanojen pohjalta laadittu esitys luentosarjasta
- päätehtävänä luentojen kommentointi ja luennoilla esitettyjen asioiden pohdinta
- tuo esille luennon keskeistä sisältöä ja tarkastelee sitä tieteen alan kannalta kriittisessä valossa

Essee

- pienimuotoinen tutkielma tai tietyn aiheen erityisen perehtyvä tarkastelu
- kattaa koko luentosarjan tai merkittävän osan siitä
- keskeisenä sisältönä aiheeseen liittyvän tieteellisen kysymyksen tai ongelman tarkastelu ja ratkaisu

Muutamien laitoksemme kurssien esittelyä

Praktikumseminaari

Etnomusikologian perusopintoihin liittyy praktikumseminaari, jonka tarkoituksena on ennen muuta kirjoittamisen harjoittelu. Kurssilla perehdytään erilaisten tekstien (esim. kritiikki, lehtijuttu, essee, tutkimusraportti) tuottamiseen, käydään läpi kirjoittamisen tyylejä, muotoseikkoja ja erilaisten tekstien rakenteita. Tieteellisen kirjoittamisen osalta praktikum antaa valmiuksia myöhempien seminaaritöiden ym. kirjoittamiseen. Lisäksi totutellaan seminaarityöskentelyyn eli harjoitellaan mm. palautteen antamista muiden teksteistä. Kurssin suorittaminen edellyttää aktiivista osanottoa sekä harjoitustöiden tekemistä.

Kenttätyöharjoittelu

Aineopintoihin kuuluva kenttätyöharjoittelu harjaannuttaa itsenäiseen tutkimustyöhön ja tutkielman tekemiseen etnografisen kenttätyön menetelmiä hyödyntäen. Kurssilla toteutetaan pienimuotoinen tutkimushanke, jota varten hankitaan tietoa kenttätyön avulla eli itse dokumentoiden. Seminaarien tapaan tutkimusaiheesta laaditaan ensin tutkimussuunnitelma ja kurssin lopussa esitellään työn tulokset kenttätyöraportissa. Parhaassa tapauksessa saman tutkimusaiheen käsittelyä voi jatkaa laajemmin proseminaarissa.

Proseminaari

Proseminaarissa, yleensä kenttätyöharjoittelua seuraavana vuonna, itsenäinen tutkimushanke on hieman vaativampi. Siinä hankitaan valmiuksia ja taitoa laajemman tieteellisen tutkielman laatimiseen. Proseminariesitelmä on parhaimmillaan itsenäisesti tuotettu, huolellisesti suunniteltu ja dokumentoitu tieteellinen tutkielma, jossa sovelletaan aiemmin opittuja taitoja tutkimuksen tekemisen ja sen raportoinnin saralla. Esitelmä on mahdollista muokata myös kandidaatintutkielmaksi eli HuK-tutkinnon lopputyöksi.

Tentit

Tenttejä järjestetään musiikintutkimuksessa luentojen yhteydessä (kertauskuulustelut) ja sähköisinä tentteinä (kirjatentit). Valitsemissasi sivuaineissa voi olla käytössä myös kyseisen yksikön yleiset tenttipäivät.

Sähköiseen tenttiin ilmoittaudutaan sähköisen tenttipalvelun sivuilla (<https://tenttis.uta.fi/>) ja tentti suoritetaan Pinni B- tai Linna-rakennuksen tenttitilassa. Lue tarkemmat ohjeet sähköisen tenttipalvelun sivuilta.

Kirjatenttejä on moitittu siitä, että ne eivät juuri edistä oppimista. Monet lukevat tenttialueen paniikissa läpi ja pyrkivät opettelemaan asioita ulkoa. Tentin jälkeen asiat kuitenkin häipyvät mielestä, mikä ei tietenkään ole tarkoitus. Joihinkin opintojaksoihin kirjatentti sopii hyvin, mutta voit myös kysyä opintojakson tenttaattorilta mitä muita suoritushetkiä on käytettävissä. Musiikintutkimuksessa kirjatentit on yleensä voinut korvata esseellä tai esimerkiksi dialogitentillä.

Dialogitentissä 4–5 opiskelijaa suorittaa kirjapaketin samalla kertaa. Aluksi jokainen lukee kokonaisuuteen kuuluvat kirjat. Sen jälkeen kukin saa tentittävästä alueesta vastuualueen ja laatii siitä parin liuskan tiivistelmän. Tenttitilaisuus on keskustelu tai väittely, jossa kukin on vuorollaan puheenjohtaja ja vastaa oman aihealueen käsittelystä. Keskustelussa käydään läpi tenttialueen keskeisemmät asiat ja ongelmakohtat. Jokaisen tenttijän tulee aktiivisesti osallistua keskusteluun. Tätä tenttimuotoa on kokeiltu muutamia kertoja, ja kokemuksia sen toimivuudesta voi kysellä vanhemmilta opiskelijoilta.

Muistilistoja

I vuosi

- Tee lukujärjestys, jossa on riittävä määrä lähiopetustunteja mutta johon voit sisällyttää myös riittävän määrän kirjatenttejä tai esseitä. Huomaa, että useimpiin kursseihin liittyy myös itsenäistä opiskelua luentojen välillä.
- Lähde liikkeelle *oman pääaineen perusopinnoista*. Pyri suorittamaan ne mahdollisimman pian opintojen alussa, koska ne muodostavat perustan tuleville opintojaksoille. Esimerkiksi praktikum on syytä suorittaa jo ensimmäisen vuoden aikana, sillä siinä hankittavat valmiudet ovat erittäin tärkeitä aineopintojen tutkimukseen ja tutkielman tekoon liittyvissä opintojaksoissa.
- Muista ilmoittautua ajoissa kirjatentteihin. Ota selvää hyvissä ajoin, onko kirjoja saatavilla ja mistä.
- Älä kiiruhda aineopintoihin, ennen kuin olet hankkinut perusopinnoista niiden vaatimat valmiudet. Useimpia aineopintoja, esim. musiikin analyysimenetelmät, voi alkaa suorittaa vasta toisen vuoden aikana. Ongelmatilanteissa keskustele opettajien kanssa.
- Mieti jo heti I vuonna sivuaineita ja osallistu itseäsi kiinnostavien aineiden perusopintojen kursseille. Mitkä sivuaineet palvelevat parhaiten *minun* opintojani? Myös vaihto-opiskelua ulkomailla voi alkaa miettiä jo tässä vaiheessa.

II vuosi

- Pyri suorittamaan perusopinnot loppuun.
- Suorita toisena vuonna aineopinnoista ainakin musiikkiantropologian tutkimusmenetelmät, dokumentoinnin perusteet, arkistonkäytön perusteet ja kenttätöyöharjoittelu, sillä ne valmistavat proseminaariin.
- Seuraa opintosuoritusrekisteriäsi. Huolehdi *opintokokonaisuuksien* (perus-, aine- ja syventävät opinnot) merkintöjen kirjaamisesta sinne.
- Muista myös kieli- ja sivuaineopinnot!

III vuosi

- Hae perusopinnoista kokonaismerkintä viimeistään tässä vaiheessa!
- Pyri tekemään aineopinnot loppuun.
- Proseminaari on vuoden keskeisempiä kursseja. Proseminaari voi olla gradun itu ja ensimmäinen askel. Varaa siis sen tekemiseen paljon aikaa.
- Tieteellisen kirjoittamisen kurssi tukee proseminaaria, ja muutkin kieliopinnot on syytä suorittaa viimeistään III vuonna.

IV ja V vuosi

- Pidä huolta aineopintojen kokonaismerkinnästä.
- Graduaihetta kannattaa alkaa pohtimaan heti proseminaarin jälkeen, niin että voit

valita aiheitasi tukevia opintojaksoja syventävissä opinnoissa. Graduseminaariin osallistutaan vasta kun aihe on mietitty valmiiksi.

- Ulkomailla opiskelu voi tukea graduntekoa.
- Syventävät opinnot suoritetaan pääosin itsenäisesti työskennellen, mutta kaikkea ei tarvitse tehdä yksin. Ohjausta kannattaa hakea erityisesti professorilta, mutta myös laitoksen muu henkilökunta on käytettävissä. Lisäksi voit sopia toisten opiskelijoiden kanssa ryhmätyöskentelystä, opintopiireistä tms.

Gradun tekemisestä

Pro gradu -tutkielma on maisterintutkinnon lopputyö, jonka tarkoituksena on ennen kaikkea osoittaa, että opiskelija tuntee omaa tieteenalaansa riittävässä määrin ja kykenee toteuttamaan tutkimusprojektin valitsemastaan aiheesta. Tämä voi kuulostaa vaikealta, mutta kyse on loppujen lopuksi vain aiemmin opitun soveltamisesta.

Gradun kirjoittamisessa tärkeää on erityisesti tieteellisen kirjoittamisen periaatteiden hallinta (tutkielman rakenne, tyyli, viittaustekniikka ja lähteiden merkintä), joita on harjoiteltu praktikumissa, kenttätöharjoittelussa ja proseminaarissa, sekä käsitys erilaisista tutkimuksen lähestymistavoista eli teorioista ja metodeista, joita on käsitelty läpi opintojen aina etnomusikologian perusteet -kurssista lähtien.

Todennäköisesti tunnet myös ennestään sen aiheen tai ainakin aihepiirin, josta gradusi teet. Aiheen valinnassa tärkeintä on se, että olet siitä kiinnostunut, jotta jaksat puurtaa sen parissa. Voit toki saada ohjaajiltakin ehdotuksia aiheeksi.

Gradua työstetään ensinnäkin professorin vetämässä graduseminaarissa. Tähän seminaariin voit osallistua vasta, kun sinulla on aihe valittuna sekä gradullesi henkilökohtainen ohjaaja. Ohjaajan nimeää työllesi professori, joten jo ennen graduseminaarin alkua sinun on syytä ottaa häneen yhteys. Hän, kuten tietysti myös muu opetushenkilökunta, auttaa aiheen valinnassa ja rajaamisessa.

Voit myös halutessasi käyttää muita ohjaajia tukena. Jos esimerkiksi muilta laitoksilta tai muista yliopistoista löytyy samasta aihepiiristä kiinnostuneita, ota heihin rohkeasti yhteyttä. Ota kuitenkin huomioon se, että kaikilla on omat kiireensä ja siksi kaikki eivät ole valmiita ohjaamaan oman laitoksensa ulkopuolisia opiskelijoita.

Myös vertaisohjausta kannattaa käyttää hyväksi: kerää porukka, jossa suurin piirtein samassa vaiheessa olevat graduntekijät voivat tukea toinen toistaan! Gradua ei tarvitse tehdä välttämättä yksin, parityönä tehty gradu on yhtä hyväksyttävä. Tällöin työnjako on kuitenkin syytä suunnitella alusta alkaen tarkasti.

Varaa gradun tekemiseen 1–1,5 vuotta.

Gradunteon etenemisjärjestyksestä

1. Tärkeää on laatia perusteellinen tutkimussuunnitelma ja miettiä tarkkaan tutkimusongelmaa ja aineistoa. Hyvin suunniteltu on puoleksi tehty. Tutustu tässä vaiheessa myös gradun yleisiin vaatimuksiin (ks. alla), selaile tehtyjä graduja ja keskustele omista päämääristäsi esimerkiksi professorin kanssa.

2. Laadi seuraavaksi aikataulu: pohdi, kuinka kauan käytät aikaa kirjallisuuden lukemiseen, aineiston keräämiseen, paljonko analyysiin ja varsinaiseen kirjoittamiseen. Aikataulut muuttuvat, mutta pyri pitämään niistä silti kiinni.
3. Aloita kirjoittaminen heti. Aluksi ei synny ”järjellistä” tekstiä, eikä siitä tarvitse olla huolissaan, tekstiähän joutuu muokkaamaan uudelleen ja uudelleen. Kirjoita aluksi esimerkiksi tutkimuspäiväkirjaa!
4. Pyri varaamaan gradunteolle tietyt päivät tai tunnit. Säännöllisyys on tärkeää! Kuitenkin yhtä tärkeää on rentoutuminen, työnarkomania on tässäkin pahasta. Mieti millä keinoin voit saada ajatuksesi hetkeksi kokonaan muualle.
5. Usko itseesi. Monet opiskelijapolvet ennen sinua ovat tästä tehtävästä suoriutuneet ehjin nahoin ja ihan onnellisena, mikset sinäkin!
6. Vaihda kokemuksia toisten gradua tekevien kanssa.
7. Pyydä palautetta, sinulla on oikeus saada sitä säännöllisesti. Gradun tekeminen on oppimisprosessi, jossa virheistä opitaan ja ideoita kehitellään vähitellen. Ohjaajien kritiikin tulisi aina olla rakentavaa, ei lannistavaa.
8. Moninaiset tunteet kuuluvat prosessiin: välillä aihe tökkii, kirjoittaminen masentaa, mutta innostuksenkin hetkiä on luvassa.
9. Monenlaisia mutkia voi tulla matkaan, ja elämää on gradun ulkopuolellakin. Puhu ongelmistasi, esimerkiksi YTHS:stä on tukea saatavilla.

Gradun yleisistä vaatimuksista:

- Gradun muotoseikkojen osalta laitoksella noudatetaan käytäntöjä, jotka löytyvät *Tutki ja kirjoita* -kirjasta (Hirsjärvi, Remes, Sajavaara. Kirjayhtymä, Helsinki. 1997 tai myöhempi painos. Sivut 238–326).
- Keskimäärin gradun pituus on sadan sivun molemmin puolin 1,5 rivivälillä.
- Vasempaan reunaan jätetään 3 cm:n marginaali.
- Kysy myös ohjaajaltasi muotoseikoista tarpeen mukaan.

JOO-opinnot

Tampereen yliopistossa opiskeleva voi valita sivuaineita myös muista suomalaisista yliopistoista JOO-sopimuksen kautta. *JOO-sopimuksen tarkoittamat opinnot ovat sellaisia, joita ei voi opiskella opiskelijan kotiyliopistossa, mutta jotka kuitenkin on mahdollista ja tarkoituksenmukaista liittää osaksi opiskelijan tutkintoa.* Opiskelijalle opinnot ovat maksuttomia. Opiskelijaksi haluavan on hankittava ensin puolto suunnittelemlleen opinnoille omasta yliopistostaan.

Kohdeyliopisto päättää viime kädessä, voiko se myöntää opinto-oikeuden. Onkin muistettava, että joihinkin hyvin suosittuihin oppiaineisiin voidaan vierailevia sopimusopiskelijoita ottaa vain hyvin rajoitetusti. Lisää tietoa löydät Tampereen yliopiston opiskelu-sivuilta ja valtakunnallisesta JOOPAS-verkkopalvelusta: <http://www.joopas.fi>

Opiskelu ulkomailla

Musiikintutkimuksen laitoksella on useita omia Erasmus-vaihtokohteita (Portugalissa, Itävallassa, Irlannissa, Ranskassa, Puolassa, Latviassa, Liettuassa ja Tsekin tasavallassa), mutta Erasmus-vaihtoon on mahdollista hakea myös muiden laitosten sopimuksia hyödyntäen. Erasmus-vaihtoon haetaan kevätlukukaudella, jolloin järjestetään tavallisesti myös tiedotustilaisuus ulkomailla opiskelusta. Vaihdoissa voi olla kolmesta yhdeksään kuukautta. Erasmus-opiskelija saa normaalin opintotuen ja matka-apurahan.

Erasmus-vaihdon lisäksi Tampereen yliopisto on mukana useissa verkostoissa, joiden kautta on mahdollista hakea opiskelijavaihtoon myös Euroopan ulkopuolelle. Jos olet kiinnostunut lähtemään opiskelijavaihtoon, ota yhteys etnomusikologian kv-koordinaattoriin (assistentti). Myös yliopiston nettisivuilta löytyy paljon tietoa: www.uta.fi/opiskelu/opiskelu_ulkomailla/

Muita opiskelijalle hyödyllisiä linkkejä

- www.uta.fi/nettiopsu/
- www.uta.fi/opiskelu/opintotuki/
- www.uta.fi/jarjestot/nefa/
- www.tamy.fi
- www.yths.fi